

Българскый съвѣтъ, послѣдователе Мортагоновы, противихъ ся за нѣколко врѣмя на Христіанско-то отпу- щаніе. Между това Пресіамъ излѣзе да пѣтува по държавѣ-тѣ си за да обиде нѣкои градове въ Македоніѣ, а послѣ отиде въ Солунъ. Тукъ той ся прѣбави много врѣмя, защото околностъ-та на тоя градъ бѣше населена повечето съ Българи, Христіане, как-то и първенци-ти въ града бѣхъ повечето такывы. Достойно за забѣлѣжаніе е, че мнозина отъ тыя Българе бѣхъ влѣзли въ службѣ у Византійскѣ-тѣ Имперіѣ, и достигнѣхъ до голѣмы чинове и досто- инства.

Въ това врѣмя, додѣто отежтетуваше Пресіамъ изъ столицѣ-тѣ си, дошла една флота изъ Дунава по Влашкы-ты брѣгове за да земе плѣнены-ты Хри- стіане изъ Българіѣ. Вижда ся, да е станѣло това по тайно съгласіе на Българскый царь съ Гърцкый; нѣ Българскы-ти войводи, що бѣхъ по границы-ты, противихъ ся и нещяхъ да отпуснѣтъ Христіаны-ты, па най-сѣтнѣ слѣдъ нѣколко сбиванія между Унгры и Гърцы отъ еднѣ странѣ и Българи отъ другѣ, 12,000 душъ Христіане сполучихъ да ся на- хвърлятъ въ корабы-ты, та си отидохъ прѣзъ Цари- градъ въ Македоніѣ. Това даде причинѣ да по- дозрять Българе-ти на царя си, че е станѣлъ тайно Христіанинъ, та кога ся върна въ Българіѣ, намѣри много противницы, кои-то го имахъ за таенъ Хри- стіанинъ, а прѣдатель на богове-ты имъ; нѣ той съ свое-то търпѣніе и добродушіе умѣше да ги укро- тива да мирувать.